

rekel v državnem zboru, ločimo Slovenci in Nemci. Naj bodo Nemci záse, mi pa záse! Združimo se Štajarci s Krajnci, Primorci in Gorotanci! To združenje vseh Slovencev v eno skupino bilo bi tudi velike važnosti za Avstrijo, kajti mi bili nepremagljivi jez proti navalom laške sile. Ako pustimo, da se Lahi še nekaj časa po Primorskem šopirijo, kakor sedaj, bomo se še grdo z njimi pogledali! Če pa dobimo Slovenci in Hrvati na Primorskem svoje pravice, bode Lahom kmalu minola misel, da je Primorsko laška provincija in zginoli bodo, od koder so prišli, mirnim potom. Slednjič opazarja nas še naš g. poslanec, naj se trudimo, da dobimo kmetske zbornice. Obljubovaje nam, da bode delal vstrajno za svoj rod slovenski, konča svoj govor.

Iz Ljutomera. (Glediška igra.) Prihodnjo nedeljo t. j. 14. t. m. bode ljutomerska čitalnica zopet priredila veselo zabavo. Igrala se bode glediška igra „Kje je meja?“, katero je spisal Jožef Ogrinec. Razven tega bode nam pomagal vrli naš evenski tamburaški zbor in tudi čitalniški pevci zapeli bodo nam mičnih pesmic. Zabava se bode vršila v gostilni gosp. J. Vaupotič-a. Začetek je točno ob pol sedmi uri zvečer. Vstopnina za osebo 20 kr. Otrokom je prepovedan vohod. Upamo, da bo vsak prišel, ki se rad v poštenu in veseli družbi slovenski zabava.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dr. Gruscha, knezo-nadžkof na Dunaji je prejel od Nj. veličanstva čast in naslov „tajnega svetovalca“, dr. Aichner, knezoškof v Brixenu, pa veliki križ Franc-Jožefovega reda. — Na Českem raste skorej z vsako volitvo število mladočeskkih poslancev v češkem dež. zboru in tako je če dalje manj upanja, da se dožene sprava med Čehi in Nemci. Vidi se, da tudi grofu Taaffeju ni veliko na tem, če se doseže ona sprava ali ne. Gospod minister jo lahko krene tudi na levo, na liberalno stran in ta mu je vidno bolj pri srci. — Velike povodnji so bile v preteklem tednu v Pragi, v Budejovicah in deloma tudi po Moravskem. V Pragi je voda razdrila most, ki že sicer čez 500 let stoji. Vsled povodnji je veliko ljudi zgubilo svoje imetje in pobira se za-nje sedaj po vseh avstrijskih deželah, da se jim vsaj nekaj pomore. — Na Gorenjem Štajarskem bodo koncem tega meseca imenitni gostje o cesarskem lovu, med njimi tudi nemški cesar. — Nekateri gospodje v Gradci se bojijo, da jim bode vlada društvo „Südmark“ razpustila, ker je vse, kar to „nepolitično“ društvo počenja, v prvi vrsti politično in na škodo slov. ljudstva. Zadnje je sicer resnica, toda mi še nimamo upanja, da stori vlada že k malu

kaj zoper to društvo. — Volitve za dež. zbor koroški so sicer vse nemške, liberalne, a tudi Nemci jih niso po vsem veseli, kajti več „mladih“ bo poslej v zboru, in ti so starim vendar-le prenašli in torej nevarni. — Pri slavnosti gasilnega društva v Beljaku sta bila tudi dež. predsednik, baron Schmid-Zabierow in dež. glavar, dr. Erwein. To pa govornikov ni motilo ter so blizu vsi jahali pragermansko kljuse, da si društvo ni politično. — Po Kranjskem klati neko človeče, najbrž krivonos, ki ponuja raznih podob na prodaj, med njimi tudi nag-njusne. Delalke v tovarni na Vevčah pa so mu taci podob kupile ter so jih mu pred očmi sežgale. To je bilo sicer lepo od delalk, toda žalostno je, če gosposka pusti take ljudi med ljudstvo, ki ga pridejo pačit. — Novi ces. na mestnik za Primorje, vit. Rinaldini pridobiva si čedalje več srca tudi slov. ljudstva, škoda, da zna slovenski le za največjo silo. — Ministerstvo stopa sedaj precej trdo lahonóm v Trstu na prste ter jim ne dovoli novega društva na mestu „pro patria“, češ, da ne gre še dalje dražiti ljudi, ter jih navajati na dela veleizdaje — na petarde. — Nič se ne izve, kaj misli laška večina v dež. zboru za Istro nasproti slov. poslancem, ki so voljeni na novo, da-si jih na prvo ni potrdila, se ve, da jim je bila s tem storila krivico. — Hrvaški zabor snide se prve dni meseca oktobra v Zagrebu in ni dvoma, da bode po svoji večini banu, grofu Héderváryju čisto na voljo. — V ogerskem ministerstvu izvrši se te dni nekaj spremembe ter stopi va-nj grof Szögényi za ministra kraljeve hiše, na mesto barona Orczy. Szögényi je bojda zmeren Madjar. Dobro, če je tako.

Vunanje države. Kakor se trdi za gotovo, pokličejo sv. oče León XIII. nuncija v Lizaboni msg. Vanutellija v Rim in sicer za to, da prevzame pri sv. očetu posle gledé na zunanje zadeve. Se ve, da postane potem kardinal Rimske cerkve. — Po vsej Italiji bodo k malu volitve v drž. zbor in mogoče, da ne bodo po volji ministerstvu Crispi in tedaj pobere menda Crispi in tovariši sila in kopita ter zapustijo ministerske stole. Bilo bi to že želeti, ali do tega še je dolga pot. — Na Francoskem se godi še vedno sem ter tje huda krivica katol. redovnikom. Tako je te dni vlada zatrla dominikance v Havru, ne da zna kdo izmed njih, kaj da bi bilo tega krivo. — V Lüttichu, mestu v Belgiji, vrši se te dni velik shod katol. veljakov. Najbolj jim hodi na tem shodu za to, kako se srečno reši delalsko vprašanje. — V Nemčiji niso nič kaj zadovoljni z Rusijo. Pravi se, da cesar Viljem II. ni ničesar dosegel, ko je bil pri ruskem carji in v resnici še ne vidi človeka znamenja, da ste si te dve veliki državi stopili bližje ter si brž še ne boste tako hitro podali rok v prija-

teljsko zvezo. — Ruski carjevič Konstantin pada se v oktobru v Carjigrad k sultanu in bode njegov gost ves čas, dokler ostane v Carjemgradu. No prijazno je to od sultana, vendar je mogoče, da tudi pri tem ostane, to se pravi, da carjevič ne doseže pri sultanu tega, za česar voljo pride k njemu. — V Bolgariji se kaže, da je minister Stambulov še vedno na vrhu in z njim knez Ferdinand. Nove volitve so iz velike večine srečne za sedanjo vlado. — Srbska kraljica - mati, Natalija pada se najbrž za vselej iz Srbije ter se preseli na svoja posestva v dolnji Rusiji. — Iz Turčije se poroča, da je armenski očak preklal svojo prošnjo, naj se mu vzame težko breme njegove službe ter misli sedaj, da mu bode mogoče v dveh mesecih poravnati težave, ki jih ima doslej zavoljo novih bolgarskih škofov. — V Zanzibaru, v Afriki, biva Emin paša ter dela tudi tamkaj za Nemčijo; ali pa bode tudi tukaj dosegel kaj za-njo, to je še prav neverjetno. — Vlada nove republike v Braziliji je poklicala svojega zastopnika na Dunaji domov ter ga pošlje brž ko ne na enako mesto v Mehiko. Mož menimo, da ne bode preveč vesel te naredbi. — Dne 2. septembra so v severni Ameriki imeli delalci svoj praznik in so pri tem napadli nemške peke. Ljudje bi se brž najraje jih iznebili, to pa za voljo kruha. Vidi se, da je nevošljivosti tudi onkraj morja. — Na železnici Panamski so delalci ustavili delo ter so pokvarili brzojavne naprave, da ne more vlada tako lahko poslati pomoči zoper nje tamošnji gosposki. No tem huje bode za-nje, ko le-ta pomoč pride.

Za poduk in kratek čas.

Iz Slovenije do Adrije.

(Potopisna črtica.)

(Dalje.)

Sicer pa vstopiva! Cerkev je lepa, le malo temna je, kaj ne? Glej od treh ladij je srednja od postranskih ločena po obokih, ki slonijo na okroglih kamenitih soah. Posebno lepi so oltarji, na vsaki strani štirje, a spredaj pa je glavni, in vse dragi rezan, raznobarvni marmor. Glej, tam tretji oltar na levi strani je oltar sv. Križa, kojemu služi za „mizo“ velika marmorna plošča, in ta je tista krsta, v której se je nekda truplo sv. Simeona hranilo. Glavni oltar je za naju najvažnejši, toraj le dalje! V zadji, za oltarjem je dva metra visoka kamnena podlaga, na której stojita v sredi dva manjša, ob vsaki strani pa eden dva metra iz železa vlti angelj in z razpetimi krili, ki držita na rokah krsto, ki se v solnčnem svitu vsa leskeče, kakor da je iz srebra. Da, iz srebra je, in to iz čistega in kako delo, le poglej te razne podobe ljudi na

njej, kako razna noša, kaka plastično je vse, kakor da se prelija.

Le poglej kako krasno so napravljeni tam razburjeni morski valovi in ta brod, no tisti se zdi, da ga valovi zibljejo, in zdajci v morje vtopijo — in tam svetnik, ki ga brani, redovniki, ki telo izkopavajo, se-ti li ne zdi, da jim bereš zadrego — presenečenje na obrazu, ker prihajajo trije upravitelji jih v njihovem opravilu motit! — In tu ta plemenita gospa s svojim mnogobrojnimi sijajnim spremstvom! Ne govori-li že njena vnianost, da ima nekaj na sroci, kar jo teži in kar hoče razodeti? Ta gospa je soproga ogerskega in hrvatskega kralja Ludovika I. — vladal od l. 1342 do 1383 — to je Elizabeta, ki se je s svojim soprogom l. 1371 sv. Simeonu poklonit prišla. (Ludovik I. bil je spravljal Dalmacijo v svojo oblast, premagavši Venečane.) Pri tej priložnosti obljubila je pobožna kraljica iz velikega zaupanja do svetnika, koje si je zbog „lastnega“ čudeža, kakor pozneje vidimo, pridobila, da mu če pokloniti srebrno rakev, koje sedaj midva opazujeva, kar se je leta 1386 izpolnilo. Rakev, brez dvoma velik umotvor stare krščanske umetnosti, v istini pristojno darilo svetniku, kakor dariteljici, tehta 11200 unc, okolo 933 starih funtov. Zlatar Benedikt Libani cenil je l. 1632 njeno vrednost, brez dela, na 32520 gld., a z delom vred stala bi, kakor je to nek zlatar l. 1885 v Zadru pre-cenil, 10.000 gld. več. (Dalje prih.)

Smešnica 37. „Sosed“, vpraša Križar, „sed, čemu mežiš dnes, kedar vzdigneš kupico, saj je kapljica dobra!“ „Dobra“, odvrne mu Krznar, „dobra je kapljica; kaj pa, da je dobra, ali moja stara mi je rekla, naj ne gledam pa kje preveč v kupico in dobro je, če človek uboga“.

Razne stvari.

(Na znanje.) Kakor smo že naznanili, bode vpisovanje slov. dijakov za l. vzporednico na c. kr. gimnaziji v Mariboru v ponedeljek, dne 16. septembra. Revnim izmed njih priskrbijo, kolikor bode mogoče, slov. rodoljubi tudi podpore in izvejo stariši več o tem na dan vpisovanja.

(Predstojnica.) Včeraj, dne 10. sept. je pri č. šolskih sestrah v Mariboru v pričó mil. knezoškofa več sester storilo redovniško obljubo na 3 leta ali na čas življenja. Potem pa je bila slovesna volitev predstojnice in so si č. sestre na novo izvolile dosedanjo častito mater, s. Angelino Križanič. Izvolitev je na čast č. sestram in novi častiti materi.

(Celjski sokol.) K slavnosti, katero so priredili v dnevih 7. in 8. septembra mladi sokolci v Celji, prišlo je veliko hrv. in kranjskih